

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieustanowienie w przewidzianym terminie przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzenia szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu (Dz.U. L 143, s. 56).

Sentencja

- 1) Nie ustanawiając w wyznaczonym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzenia szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu, Republika Słowenii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy.
- 2) Republika Słowenii zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 285 z 8.11.2008.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 19 lutego 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof — Austria) — LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten GmbH przeciwko Tele2 Telecommunication GmbH

(Sprawa C-557/07) (¹)

(Artykuł 104 § 3 regulaminu — Społeczeństwo informacyjne — Prawo autorskie i prawa pokrewne — Przechowywanie i udostępnianie określonych danych o ruchu — Ochrona poufności komunikacji elektronicznej — Pojęcie pośrednika w rozumieniu art. 8 ust. 3 dyrektywy 2001/29/WE)

(2009/C 113/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten GmbH

Strona pozwana: Tele2 Telecommunication GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberster Gerichtshof (Austria) — Wykładnia art. 5 ust. 1 lit. a) oraz art. 8 ust. 3 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10), art. 8 ust.

3 dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz.U. L 157, s. 45) oraz art. 6 i 15 dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201, s. 37) — Uznanie dostawcy dostępu do Internetu za „pośrednika” — Przepisy krajowe nakładające na pośredników obowiązek udzielenia informacji osobom prywatnym, które padły ofiarą naruszenia praw autorskich, do celów postępowania cywilnego — Przekazanie organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi nazwisk i adresów użytkowników uczestniczących w systemie udostępniania plików

Sentencja

- 1) Prawo wspólnotowe, a w szczególności art. 8 ust. 3 dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej w związku z art. 15 ust. 1 dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej), nie stoi na przeszkodzie ustanowieniu przez państwa członkowskie obowiązku przekazania prywatnym osobom trzecim danych osobowych o ruchu, tak aby umożliwić im wnoszenie do sądów cywilnych powództw o naruszenie praw autorskich. Wymaga ono natomiast, by przy transpozycji dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym), 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym, 2002/58 i 2004/48 państwa członkowskie opierały się na takiej wykładni tych dyrektyw, która pozwoli na zapewnienie odpowiedniej równowagi między poszczególnymi prawami podstawowymi, mogącymi występować w danym przypadku. Ponadto przy przyjmowaniu środków mających na celu transpozycję tych dyrektyw władze i sądy państw członkowskich są zobowiązane nie tylko dokonywać wykładni swojego prawa krajowego w sposób zgodny ze wspomnianymi dyrektywami, lecz również uważać, by nie oprzeć się na takiej wykładni tych dyrektyw, która pozostawałaby w konflikcie z prawami podstawowymi lub z innymi ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego, takimi jak zasada proporcjonalności.
- 2) Dostawca dostępu, który umożliwia użytkownikowi jedynie uzyskanie dostępu do Internetu, nie oferując mu innych usług takich jak usługi poczty elektronicznej, FTP lub udostępnianie plików i nie sprawując też żadnej prawnej lub faktycznej kontroli nad usługami, z których korzysta użytkownik, winien zostać uznany za pośrednika w rozumieniu art. 8 ust. 3 dyrektywy 2001/29

(¹) Dz.U. C 64 z 8.3.2008.